

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115221067
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115221067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: G.. D. K.Ý., E. L. D. G..B.. E., E.. E. A..O., D. Č.. XXXX, E., B.: XX XXX XXX, zast. advokátom JUDr. Petrom Arendackým, Železničiarska č. 13, Bratislava, proti žalovanému: B.. G. B., U.. X.X.XXXX, R. Z.. Ľ. W. XXXX/X, E., zast. advokátkou JUDr. Evou Csémiovou, Wolkrova č. 4, Bratislava, o odporovateľnosti právnych úkonov a o zaplatenie sumy 42.600 eur do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 24. októbra 2018 č.k. 10C 189/2015-71, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že a/ právny úkon zo dňa 28.2.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 1.500 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, b/ právny úkon zo dňa 31.5.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 1.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, c/ právny úkon zo dňa 29.6.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 3.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, d/ právny úkon zo dňa 26.6.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 3.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, e/ právny úkon zo dňa 13.6.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 4.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, f/ právny úkon zo dňa 30.8.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 2.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, g/ právny úkon zo dňa 25.9.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 1.900 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, h/ právny úkon zo dňa 25.10.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 4.900 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, ch/ právny úkon zo dňa 30.10.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 5.000 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným

veriteľom právne neúčinný, i/ právny úkon zo dňa 5.11.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 2.500 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, j/ právny úkon zo dňa 6.11.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 4.900 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, k/ právny úkon zo dňa 29.11.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 4.500 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, l/ právny úkon zo dňa 20.12.2013, ktorým G..B.. E. E.. E. A..O.. (úpadca) splnil pohľadávku žalovaného vo výške 4.400 eur, je v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinný. Žalovanému súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu sumu 42.600 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 30.7.2014 č.k. 2K 19/2014-95 vyhlásil konkurz na spoločnosť G..B.. E., E.. E. A..O., a za správcu konkurznej podstaty uvedenej spoločnosti ustanovil G.. D. K.. Úpadca zaplatil v priebehu roku 2013 žalovanému spolu sumu 42.600 eur titulom vrátenia pôžičiek. Najneskôr od januára roku 2013 bol úpadca v predĺžení. Žalovaný je spriaznenou osobou úpadcu s poukazom na ust. § 9 ods. 1, písm. a/ zák. č. 7/2005 Z.z., keďže bol konateľom úpadcu a jeho pohľadávky voči úpadcovi by sa uspokojovali s poukazom na ust. § 95 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. ako podriadené pohľadávky, teda až po uspokojení ostatných veriteľov.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Žalobca v konaní uniesol bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno, preukázal, že úpadca konal v rozpore s citovanými ustanoveniami zákona č. 7/2005 Z.z. a svojim konaním opísaným žalobcom v žalobe a duplike nedôvodne zvýhodnil žalovaného na úkor konkurzných veriteľov. Všetky listinné dôkazy doručené žalobcom počas konania boli doručené žalovanému. Žalovaný počas konania túto skutočnosť nespochybnil. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení o neodôvodnenosti uplatneného nároku žalobcom nepredložil žiaden taký dôkaz, na základe ktorého by súd žalobu žalobcu mohol vyhodnotiť ako nedôvodnú a zamietnuť ju. Žalobca súdu predložil listinné dôkazy (citované v odôvodnení rozsudku), na základe ktorých súd žalobe mohol vyhovieť. Súd na základe predložených listinných dôkazov žalobcom určil, že právne úkony v petite žaloby uvedené, ktorými G..B.. E. E.. E. A..O.. B.: XX XXX XXX (úpadca) splnil pohľadávky žalovaného sú v konkurze vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2K 19/2014 voči konkurzným veriteľom právne neúčinné. Súd zároveň žalovanému určil povinnosť zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu sumu 42.600 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaný v konaní nepreukázal, že úpadcovi poskytol pôžičky len v rozsahu 10.000 eur. Práve naopak, žalobca v konaní preukázal, že úpadca žalovanému na základe doručených výdavkových dokladov vyplatil v rozhodnom období sumu 42.600 eur, na vrátenie ktorej súd žalovaného zaviazal.“

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedol, že postup úpadcu, ktorý prednostne uhradil pohľadávky žalovaného, ktoré vznikli zo zmlúv o poskytnutí krátkodobých pôžičiek, je v súlade so zmluvou medzi nimi uzavretou a v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi splnenie dlhu. Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že suma 42.600 eur, je len fiktívna, takúto sumu úpadca v skutočnosti nikdy nedostal, pretože pri uvedených pôžičkách a ich opakovanom vrátení išlo len o opakované „otáčanie“ tej istej sumy vo výške 10.000 eur.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že úpadca ukončil reálnu činnosť k 31.12.2013 a splatnosť pôžičiek (31.1.2014, 28.2.2014 a 30.4.2014) bola teda dohodnutá až na obdobie, kedy úpadca už nevykonával činnosť. Úpadca uhradil predmetné pôžičky pred dobou ich splatnosti. Pojem neodôvodneného zvýhodnenia veriteľa, ktorý používa zák. č. 7/2005 Z.z., neznamená, že by odôvodneným zvýhodnením veriteľa bolo každé zvýhodnenie, pre ktoré úpadca (a prípadne zvýhodnený veriteľ) uviedol nejaký dôvod. Odôvodneným zvýhodnením je totiž iba také zvýhodnenie,

ktoré nie je v rozpore s povinnosťou pomerného uspokojenia veriteľov, ak je dlžník v úpadku, resp. také zvýhodnenie, pre ktoré je daný dôvod natoľko relevantný, aby ospravedlnil porušenie povinnosti pomerného uspokojenia veriteľov. Prípadná (žalovaným tvrdená) dohoda medzi zmluvnými stranami o prednostnom splatení pohľadávok takýmto dôvodom nie je. O to viac to platí v prípade ak veriteľ je aj konateľom a jediným spoločníkom úpadcu, čo okrem spriaznenosti zmluvných strán znamená aj to, že udržať úpadcu v čo najlepšej finančnej kondícii bolo záujmom aj samotného veriteľa. V takom prípade tvrdené podmieňovanie poskytnutia pôžičiek (nevyhnutných pre existenciu a trvanie úpadcu) ich okamžitým a prednostným splatením nemá opodstatnenie. Úpadca uprednostnil úhradu pohľadávok, ktoré sa v konkurze uspokojujú ako podriadené, pred úhradou pohľadávok, ktoré by boli v konkurze uspokojené v skoršom poradí. Rovnako nie je bez významu, že úpadca, ktorý si naplánoval ukončenie reálnej podnikateľskej činnosti ku dňu 31.12.2013 (ku ktorému dátumu na základe výpovedí zo strany úpadcu skončili pracovné pomery všetkých jeho zamestnancov s výnimkou rozpočtára a účtovníka, ktorých pracovné pomery sa z dôvodu prípravy podkladov pre vyhlásenie konkurzu skončili dohodou ku dňu 31.1.2014), vyplatil podstatnú časť finančných prostriedkov, ktoré odporovanými úkonmi ušli z jeho majetku, až krátko pred týmto termínom. Ide spolu o sumu 30.700 eur, ktorú úpadca uhradil žalovanému v období od 25.10.2013 do 20.12.2013, teda v čase, kedy už úpadca vedel, že sa konkurzu vzhľadom na jeho predĺženie nevyhne. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že od úpadcu neobdržal sumu 42.600 eur, ale že išlo o opakované požičiavanie, vracanie a opätovné požičiavanie tej istej sumy 10.000 eur, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že toto tvrdenie žalovaného je účelové. V konaní bolo totiž preukázané, že žalovaný dňa 24.1.2013 požičal úpadcovi 3.000 eur, dňa 6.2.2013 30.000 eur a dňa 18.2.2013 sumu 10.000 eur a to bez toho, aby úpadca žalovanému vrátil čo i len časť požičaných prostriedkov. Úpadca síce následne dňa 28.3.2013 vrátil žalovanému sumu 1.500 eur, ale potom nasledovali opäť iba pôžičky spolu vo výške ďalších 14.000 eur, než opäť došlo k vráteniu časti pôžičiek. Až do vykonávania úhrad na konci roku mal úpadca po celý čas požičaných vždy viac než deklarovaných 10.000 eur. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že vyplatenie žalovanej sumy žalovanému zo strany úpadcu žalobca preukázal výdavkovými dokladmi a potvrdil to aj výpis z účtovníctva predložený samotným žalovaným. I keby žalovaný požičiaval úpadcovi stále tých istých 10.000 eur, nič by to nezmenilo na fakte, že úpadca zo svojho majetku vyplatil žalovanému sumu 42.600 eur.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Z ust. § 57 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že právo odporovať právnomu úkonu zanikne (prekluduje sa) v lehote jedného roka od vyhlásenia konkurzu. Konkurz na majetok úpadcu vyhlásil OS Bratislava I uznesením z 30.7.2014 č.k. 2K/19/2014-95 a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.8.2014. Správca konkurznej podstaty podal na súd prvej inštancie predmetnú odporovaciu žalobu dňa 6.8.2015, teda včas - pred uplynutím 1 - ročnej prekluzívnej lehoty.

9. K odvolacej argumentácii žalovaného odvolací uvádza, že pre účely odporovania právnomu úkonu v zmysle § 57 a nasl. je právne bezvýznamné, či úpadca vrátil žalovanému predmetné pôžičky v lehote dohodnutej v zmluvách o poskytnutí pôžičiek a či teda postup úpadcu bol v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi splnenie dlhu (§ 559 a nasl. Obč. zák.). Právne významné je to, či došlo k tzv. zvýhodňujúcemu alebo ukracujúcemu právnomu úkonu (§ 59 ods. 2, 3, § 60 ods. 1, 2 zák. č. 7/2005 Z.z.). V prejednávanej veci sa podľa názoru odvolacieho súdu nejedná zo strany žalovaného o zvýhodňujúci právny úkon, pretože v konaní nebolo preukázané, že by predmetné pôžičky zo strany žalovaného boli splatné až vyhlásením konkurzu (viď § 59 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z.). Zo zmlúv o pôžičke založených na č.l. 50 až 57 vyplýva, že pôžičky poskytnuté žalovaným úpadcovi na ich základe boli splatné v dňoch 31.1.2014, 28.2.2014, 31.3.2014 a 30.4.2014. Ani jedna z týchto pôžičiek teda nebola splatná až vyhlásením konkurzu. Z výdavkových dokladov na č.l. 8 až 20 spisu vyplýva, že úpadca pôžičky splácal v období od 28.2.2013 do 20.12.2013, teda pred tým, než sa stali splatnými. Ust. § 59 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. však rieši situáciu, keď dlžník zámerne splnil pohľadávku splatnú až vyhlásením konkurzu ešte pred vyhlásením konkurzu s cieľom zvýhodniť určitého veriteľa oproti ostatným veriteľom. K takejto situácii v prejednávanej veci nedošlo.

10. Zo strany žalovaného išlo o tzv. ukracujúci právny úkon v zmysle § 60 ods. 1, 2 zák. č. 7/2005 Z.z. Odporovať možno každému ukracujúcemu právnomu úkonu. Žalovaný ako konateľ úpadcu je nepochybne tzv. spriaznenou osobou (§ 9 ods. 1 písm. a/ zák. č. 7/2005 Z.z.). Úmysel úpadcu

predmetnými právnymi úkonmi ukrátiť svojich veriteľov a vedomosť žalovaného o tomto úmysle sa v zmysle § 60 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. prezumuje. Pohľadávka žalovaného by sa totiž v konkurze uspokojila iba ako podriadená pohľadávka (§ 95 ods. 2, 3 zák. č. 7/2005 Z.z.) až po uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Vzhľadom na výšku pohľadávok prihlásených do konkurzu (51.174,78 eur) pohľadávka žalovaného by v konkurze zrejme nebola vôbec uhradená. V tomto zmysle došlo predmetnými právnymi úkonmi k ukráteniu veriteľov, pretože v dôsledku predmetných právnych úkonov by - ak by nedošlo k ich odporovaniu - došlo k zmenšeniu majetkovej podstaty úpadcu. Iba v rovine tvrdenia zostalo tvrdenie žalovaného, že úpadcovi nepožičal sumu 42.600 eur, ale išli o opakované požičiavanie a vracanie sumy 10.000 eur. Ak by to aj bola pravda, nič by to nemenilo na fakte, že úpadca zo svojho majetku vyplatil žalovanému sumu 42.600 eur.

11. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď napadnutým rozsudkom určil, že predmetné právne úkony sú voči konkurzným veriteľom neúčinné a v zmysle § 63 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu sumu 42.600 eur. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).